

ВЕРХАКОМ НА АТОМНІМ ЯДРІ, або ПОГЛЯД НА ЧОРНОБИЛЬ ПОЗИЧЕНИМИ ОЧИМА

ЩО НЕ КАЖІТЬ, а такі любить дехто з нас славу, хай і скандальну - то дарма, відповідальності ж аніякої... Скандальна - не "кандальна", то чога ж бояться?! Тим більше, якщо завдяки тій славі ти стаєш відомим, а це ж не абищо, коли отираєшся біля Верховної Ради і виношуєш сокровенну думку посісти депутатське крісло в ній, власне - знову посісти, бо вже сидів і знаєш усі його зручності.

Йдеться про Володимира Усатенка, колишнього парламентського нардепа, а нині - чиновника постійної Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи. Спеціального чиновника (себто головного консультанта комісії), який спеціально для "Української газети" подивився на "Чорнобиль очима добродія Холоші", щоправда запасає окулярами з темними скельцями - це дозволяє, по-перше, геть усе сприйняти у похмурій барвах, а, по-друге, дещо просто не помітити.

Так що ж добродій Усатенко "очима добродія Холоші", озброївшись темними окулярами, побачив?..

Передусім зазначимо, що дивитися він почав здалеку, аж із Відня. Це ж оригінально: погляд на Чорнобиль з Відня!.. Воістину, як казав поет (до речі, рязанський соловей), "больше видится на расстоянии". А спонукала до такого погляду Національна доповідь України "Десять років після аварії на Чорнобильській АЕС", яку Володимир Іванович Усатенко, забігши якось до штаб-квартири МАГАТЕ, знічев'я погортав. Кажу, знічев'я, бо інакше мав би зауважити, що це зовсім не

мінчорнобильська доповідь, а саме, як і надруковано великими літерами на титулі, "Національна доповідь України", адже при її підготовці використовувались матеріали 12-ти міністерств та відомств із залученням близько 90 фахівців різних галузей знань. Остаточного ж вигляду їй надала представницька редакційна колегія, де задіяні відомі вчені, академіки В.Г.Бар'яхтар, Д.М.Гродзинський, В.П.Кухар та ін., яких просто неможливо зарахувати до мінчорнобильських "солов'їв", як висловився (це, мабуть, з віденської точки зору) вельмишановний В.Усатенко про спеціалістів згаданого міністерства.

Й інше мав би помітити, "уважно простудювавши всі 106 сторінок", що обсяг доповіді майже удвічі більший: якщо точно - 194 сторінки... Виходить, не докінчив "студювання". А може, мова не підходяща?! Недарма ж описуючи, як гортав доповідь, зазначає у дужках: "(не зрозуміло, чому по-російськи)"... Вочевидь же лукаво закидає Мінчорнобилеві нехтування державної мови - буцім він і справді ані сном, ні духом не відає, що Національна доповідь видрукувана українською, російською й англійською... До речі, 20 примірників цього видання було подано до постійної Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи, де пан-добродій Усатенко працює, а ще понад три сотні - роздано депутатам та учасникам квітневих парламентських слухань з нагоди десятої річниці Чорнобильської катастрофи. Дивно, що

